

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	א
בבא בתרא-גט פשוט	מימרא													
ההוא תברא דהוה חתים עליה רב ירמיה בר אבא, אמרה ליה: לא אנא הואי	[רב ירמיה בר אבא]													קסת.
אמר לה: איברא את הות														קסת.
אע"ג דצורבא מרבנן לאו אורחיה למידק, כיון דדק - דק.	אביי:													קסת.
האי צורבא מרבנן דאזיל לקדושי איתנא, נידבר עם הארץ בהדיה, דלמא מחלפו לה מיניה.	אביי:													קסת.
והבעל נותן שכר וכו'.														קסת.
מאי טעמא?														קסת.
דאמר קרא: (דברים כ"ד) וכתב ונתן.														קסת.
והאידנא דלא עבדינן הכי, שדוהו רבנן אאשה כי היכי דלא לשהייה.														קסת.
כותבין שטר ללוה אף על פי שאין מלוה עמו וכו'.														קסת.
פשיטא														קסת.
לא צריכא, בעיסקא.														קסת.
כותבין שטר למוכר אף על פי שאין לוקח וכו'.														קסת.
פשיטא														קסת.
לא צריכא, במוכר שדהו מפני רעתה.														קסת.
אין כותבין שטרי אירוסין וכו'.														קסת.
פשיטא														קסת.
לא צריכא, דאפילו צורבא מרבנן, דניחא ליה לחמוה לקרוביה.														קסת.
אין כותבין שטר אריסות וקבלנות וכו'.														קסת.
פשיטא														קסת.
לא צריכא, בבורה.														קסת.
אין כותבין שטרי בירורין אלא מדעת שניהם וכו'.														קסת.
מאי שטרי בירורין?														קסת.
שטרי טענתא.	הכא תרגימו:													קסת.
זה בורר לו אחד וזה בורר לו אחד.	רב ירמיה בר אבא:													קסת.
לשניהם כותבין שנים, לזה בעצמו ולזה בעצמו.	ר"ש בן גמליאל:													קסת.
לימא, בכופין על מדת סדום קא מיפלגי														קסת.
כופין	דמר סבר: [רשב"ג]													קסת.
אין כופין	ומר סבר: [ת"ק]													קסת.
לא, דכולי עלמא - כופין, והכא היינו טעמא דר"ש בן גמליאל, דאמר ליה: לא ניחא לי דתהוי זכותך גבי זכותי, דדמית עלאי כי אריא ארבא.														קסת.
מי שפרע מקצת חובו, והשליש את שטרו ואמר לו: אם לא אתן לך מכאן ועד יום פלוני תן לו שטרו, הגיע זמן ולא נתן - רבי יוסי ואומר: יתן	[רבי יוסי]													קסת.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מיימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא יתן.	רבי יהודה:											■	קסת.
במאי קמפילגי?												^	קסת.
אסמכתא קניא	רבי יוסי סבר:											◆	קסת.
אסמכתא לא קניא.	ורבי יהודה סבר:											◆	קסת.
הלכה כרבי יוסי.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו אמר רב:											■	קסת.
וכי מאחר שרבי יוחנן מלמדנו פעם ראשונה ושניה הלכה כרבי יוסי, אני מה אעשה?	כי אתו לקמיה דרבי אמי, אמר להו:											○	קסת.
ואין הלכה כרבי יוסי.												■	קסת.
מי שנמחק שטר חובו - מעמיד עליו עדים, ובא לפני בית דין ועושיין לו קיום: איש פלוני בן פלוני נמחק שטרו ביום פלוני, ופלוני ופלוני עדיו.												■	קסת.
איזהו קיומול? במותב תלתא הוינא אנו פלוני ופלוני ופלוני, הוציא פלוני בן פלוני שטר מחוק לפנינו ביום פלוני, ופלוני ופלוני עדיו ואם כתוב בו הוזקקנו לעדותן של עדים ונמצאת עדותן מכוונת - גובה	ת"ר:											■	קסת:
נקרע - פסול, נתקרע - כשר												◆	קסת.
נמחק או נטשטש, אם רישומו ניכר - כשר.												■	קסת.
ה"ד נקרע, ה"ד נתקרע?												^	קסת.
נקרע, קרע של בית דין, נתקרע - קרע שאינו של ב"ד.	רב יהודה:											!	קסת.
היכי דמי קרע של בית דין?												^	קסת.
מקום עדים ומקום הזמן ומקום התורף.	רב יהודה:											!	קסת.
שתי וערב.	אביי:											!	קסת.
הנהו ערבאי דאתו לפומבדיתא, דהוו קא אנסי ארעתא דאינשיל אתו מרוותיהו לקמיה דאביי, א"ל: ליחזי מר שטרי' ולכתוב לן מר שטרא אחרינא עליה, דאי מיתניס חד נקטינן חד בידן.												○	קסת.
מאי אעביד לכו?	אמר להו: [אביי]											■	קסת.
אין כותבין שני שטרות על שדה אחת, דלמא טריף והדר טריף.	דאמר רב ספרא:											■	קסת.
הוּו קא טרדי ליה												○	קסת.
אמר ליה לספריה: זיל כתוב להו הוא על המחק ועדיו על הנייר, דפסול.	[אביי]											○	קסת.
ודלמא רישומו ניכר	רב אחא בר מניומי לאביי:											‡	קסת.
נמחק או נטשטש, אם רישומו ניכר - כשר	ותביא:											‡	קסת.
מי קאמינא שטרא מעליא? אל"ף ב"ת בעלמא קאמינא.	אמר ליה: [אביי]											!	קסת.
הרי שבא ואמר אבד שטר חובי, אע"פ שאמרו עדים אנו כתבנו והתמנו ונתנו לו - אין כותבין לו את השטר בד"א - בשטרי הלואה, אבל שטרי מקח וממכר - כותבין, חוץ מן האחריות שבו	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	קסת.